

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/219549,Zygmunt-Podhorski-general-brygady-inzynier.html>
02.03.2026, 02:52

Zygmunt Podhorski – generał brygady, inżynier

25 maja 1891 r. urodził się Zygmunt Podhorski, generał WP, komendant Centrum Wyszkożenia Kawalerii w Grudziądzu, w czasie kampanii 1939 r. dowódca Dywizji Kawalerii „Zaza”, uczestnik bitwy pod Kockiem.

[Polskie wojsko](#)

25.05

Koło godziny 12 [7 sierpnia 1920] dano znać, że nadchodzi jazda od strony Przasnysza. Mjr Podhorski wysłał podjazd w sile szwadronu, sam zaś z całym pułkiem siedł za nimi. (...) szwadron natknął się zamiast spodziewanej 8 Brygady [Jazdy] na 15 Dywizję Jazdy Sowieckiej. (...) Zaatakowany z lewego skrzydła przez całą brygadę, nie zdoławszy się wycofać został okrążony. Wtedy dowódca pułku osobiście poprowadził dwa szwadrony do ataku w szyku konnym i odbił ów szwadron, straciwszy przy tym 30 ułanów. Wobec przeważającej siły cofnął się do koszar w Ciechanowie, gdzie utrzymał się przez cztery godziny (od 16 do 20) będąc wielokrotnie atakowany przez spieszonych kozaków i zasypywany ogniem artylerii i KM, by dać możność wywieżenia cennego materiału wojskowego pociągami z Ciechanowa tak że nic nie zostało się łupem nieprzyjaciela. (Wniosek na odznaczenie *Virtuti Militari*, 21 listopada 1920)

Szkółę średnią ukończył w Warszawie, w latach 1910–1914 studiował na wydziale rolniczym UJ. W latach 1914–1917 w armii rosyjskiej, następnie w 1 Pułku Ułanów 1 Korpusu Polskiego. Po demobilizacji korpusu w maju 1918 w oddziałach polskich na Kubaniu. Od listopada 1918 w Wojsku Polskim. Organizator 1 Pułku Ułanów Krechowieckich, w którym dowodził dywizjonem. Od 27 lipca 1920 dowódca 203 Ochotniczego Pułku Ułanów, od września 1920 do lipca 1927 dowódca 1 Pułku Ułanów Krechowieckich. W latach 1927–1935 komendant Centrum Wyszkożenia Kawalerii. W latach 1935–1936 dowódca XIII Brygady Kawalerii, następnie Suwalskiej Brygady Kawalerii, którą dowodził w kampanii 1939. Od 11 września dowódca Grupy Operacyjnej Kawalerii, od 20 września Dywizji Kawalerii „Zaza” (nazwa od jego pseudonimu) w SGO „Polesie”, m.in. w bitwie pod Kockiem. W latach 1939–1945 w niemieckiej niewoli, następnie zastępca dowódcy Bazy 2 Korpusu Polskiego. Po demobilizacji osiadł w Londynie. Pochowany na Cmentarzu Brompton w Londynie. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 563).

Awanse: podporucznik (1915), porucznik (1917), rotmistrz (1918), major (1920), podpułkownik (1922), pułkownik (1924), generał brygady (1938).

Bibliografia

Kawalerowie Virtuti Militari 1792–1945. Słownik biograficzny, t. II, 1914–1921, cz. 2, red. B. Polak, Koszalin 1993, s. 167, 168; P. Stawecki, *Generałowie Wojska Polskiego 1918–1939*, Warszawa 1994, s. 255, 256.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

Polskie wojsko

Biografie

Zygmunt Podhorski – generał brygady, inżynier